

بقعه شیخ شهاب الدین اهری

ساختمان بنا شامل خانقاه، مسجد، ایوانی بلند، مناره ها و غرفه های متعدد است. تاریخ بنا به درستی معلوم نیست لیکن از قرن هفتم ه.ق ساختمان بنا دارای...

ساختمان بنای شیخ شهاب

ساختمان بنا شامل خانقاه، مسجد، ایوانی بلند، مناره ها و غرفه های متعدد است. تاریخ بنا به درستی معلوم نیست لیکن از قرن هفتم ه.ق ساختمان بنا دارای تشکیلاتی بوده است. هرچند بعضی آن را منتسب به زمان شاه عباس اول می دانند ولی قدمت بعضی از قسمتها از جمله حصار سنگی مقبره و در شرقی به قبل از صفویه (ایلخانی) مربوط می شود. مشخصات دوره ایلخانی که در این بنا دیده میشود عبارتند از

1- بلندسازی ارتفاع بنا

2- تبدیل مقطع چهارضلعی به مقطع هشت ضلعی بوسیله فیلگوش ها در نقطه شروع گنبد

3- گنبد دوبوش

خانقاه

فضای بزرگی که زیر گنبد دوبوش قرار گرفته مقطعی مربعی شکل دارد که هر ضلع آن 11/20 متر است و ارتفاع آن 18 متر و ضخامت دیوارهایش 1/30 متر می باشد و در محل به قوشخانه معروف است و در طرفین خانقاه اتاقهایی به ابعاد 6/30*9/60 متر و قرینه هم ساخته شده اند که به چینی خانه (محل نگهداری ظروف چینی) معروف است.

مسجد

این قسمت در شرق بقعه به ابعاد 9/30*6/90 متر واقع شده و با گچ بریها و نقاشیهایی تزئین یافته و دورتادور دیوارهایش حاوی دستخط هایی است که از میان آنها دست نوشته های شیخ بهائی، شاه عباس سوم، ابوالقاسم نباتی شناخته شده است.

حصار سنگی مقبره

حصار سنگی مقبره به صورت مستطیلی شکل و به طول 15/15 متر و به عرض 7/75 متر در دور صحن کشیده شده و با نقوش اسلیمی و هندسی به صورت مشبک حجاری شده است و از شاهکارهای حجاری اسلامی است. در قسمت ورودی و در سمت راست کتیبه ای با خط کوفی و با عنوان الله- محمد- علی به صورت حجاری دیده می شود.

معرفی موزه:

موزه ادب و عرفان، در محل خانقاه شیخ شهاب الدین محمود اهری تاسیس شده که شامل 3 سالن می باشد:

سالن اول:

در این سالن کتاب های خطی از دوران صفویه و قاجاریه به نمایش گذاشته شده است. از دیگر آثار نفیس این سالن می توان به پارچه کتیبه دار اشاره کرد که بر روی آن قرآن را با خط ثلث، نسخ و غبار در میان نقوش هندسی و اسلیمی نوشته اند و متعلق به دوره صفویه است.

سالن دوم:

در این سالن آثار متعددی در ارتباط با عرفان به نمایش گذاشته شده است که میتوان به انواع کشکول های چوبی، سفالی، فلزی و تیرزین های مرصع طلاکوب و.. اشاره کرد. از دیگر آثار نفیس این سالن در چوبی پاشنه گردان، منبت کاری و کنده کاری شده است که به قرن هشتم ه.ق مربوط میشود.

سالن سوم:

در این سالن قطعه های خطی از خطاطان معروفی از جمله درویش عبدالمجید طالقانی، میرآقا اهری و... به نمایش گذاشته شده است. از آثار قابل ذکر موجود در این سالن سینی مرصع (طلاکوب) است که به قرن 6 ه.ق مربوط می شود.